

գամ ծագում են բազմաթիւ վնասներ։
Մենք այն կարծիքն ունենինք, որ
թիֆլիսցիները միջին վերացած պիտի
լինին վնասակար նախապաշարունակներն
և անտիրապաշտութիւնները Սակայն մեր
հարծիքն սխալ եղաւ. թիֆլիսցիներն
էլ հաստատու և ջերմ հաւատով են վերա-
բերում զէպի գրքացները, երազահան-
ները, պէս-պէս հիւանդութիւնների բը-
ժիշկ կոչուող գուհուները, զէպի այլ և
այլ յիմար, ցնորական զրոյցներն և այլն։
Ասածներս հաստատուելու համար առայժմ
առաջ ենք բերում հետեւեալ զէպը, որին
սակամասեան ենք եղել։

Դաւառից գալով Քիֆիս, օթեան գը-
տանք Հաւարար կոչուած քաղաքամա-
սում, մի բարեկամի տանը։ Այդ տան
կից հարեան տանը պատկած էր
մի մանուկ ծաղիկ հիւանդութեամբ։
Հիւանդութիւնը դեռ նոր էր սկսուել, և
ուստի մանուկը սաստիկ ջերմութեան
մէջ էր և զտանցելով սկսել էր անկապ
խօսքեր արտասանել։

Սենեակում նստած էինք, երբ յանկարծ
դուռը շտապով բացուեւ և և հարեան
պահաւ [Կատոն—մանկան տատը, մի
պատկեց ցնցումով, թախանձում է մեզ
այցելել հիւանդ թոռանը։ Մենք չմը-
ժեցինք։ Այցելելով հիւանդին և քանի մի
րոպէ մօտը մնալով և ըստ սովորակա-
նին պէս-պէս խօսքերով մխիթարելով
հիւանդատերին հեռացանք նրանց տը-
նից։ Հետեւեալ օրը ծաղիկ փոքրիկ նշա-
ններ սկսում են երեւալ Պառաւ Կատոն
երբ հասկանալով, թէ ինչ է մանկան հի-
ւանդութիւնը և նոր միայն հաւատարմով
մեր խօսքին, որ դա ուրիշ ոչինչ է եթէ
ոչ ծաղիկ, սկսում է դուրս թափել իւր
չորարկից հազար ու մի գոյնզգոյն մի-
տաքսէ և ըրդեայ կտորներ և փոշի ման-
կան շուրջը, կտորների երեսներն էլ ծածկել
պէս-պէս մրգերով։ Բարեկամուհին այդ
իմանալով, ինչ հրաւիրեց գնալ և տե-
սել, կամ նրա խօսքով շեղմանցանք անել։
Հետեւեալ օրը բարեկամուհին խօսքերին,
այցեկցիք՝ հիւանդի սենեակը։

«Ի՜նչ բան է դա, հարցրի ես պառա-
ւից, ցոյց տալով մրգերով ծածկուած կը-
տորները։

«Հիւանդանիւրի տառաւ ») Եւ վերթի,
նրանք մի աղջիկ-պարուհիքն ին, էկել
ին ու իմաստ ըստի ին, այ էս տառերի
մօտ, պատասխանեց պառաւը, ապա
վերցրեց մի շիւ ջուր և սկսեց արակել
պատերով։

Հարցնում եմ էլի, «Բայց ջուր է դա»։
«Վարդի ջուր է, վերթի, հիւանդանիւ-
րի համա անուշ հուտ ինք փոշու»։

Այդ էլ կատարելուց յետոյ, պառաւ
Կատոն, մի թաշկինակում փաթկալած
մի ինչ-որ բան առաջ բերաւ իսկ ես հե-
տաքսերով ծածկեալ նայում եմ և սպասում
եմ իմանալ թէ վերջն ինչ կլինի։

Պառաւ թաշկինակը բաց արաւ։ Նրա
մէջ կար ընկող առանց կեղևի, քանի
մի կտոր չաքար և քիչ մաքուր բամբակ
Կատոն այդ բոլորը միախառնելով
պղնձէ ամանի մէջ, լաւ ծեծեց և ապա
չորս բաժին անելով և խորքանցելով բա-
ժինը դնելով մի մի պղնձէ ամանի մէջ
չարեց սենեակի չորս անկիւններում և
մօմի պէս բոլորն էլ վառեց. այնուհետեւ
սենեակի մէջ սկսուեց տարածուել պա-
ռաւի հնարած այդ ճրագների աղօտ
լոյսը։

Հետաքրքրութիւնս չկարողանալով զըս-
պել, հարցրի պառաւից թէ՛ իսկ դա
ինչ բան է։

«Բայցմա է »), վերթի, հիւանդանիւ-
րի համա ինք անուշ, վեր ուրախանան
ու լուսով ման գան։

Քանի մի րոպէից յետոյ ներս մտան
երկու երիտասարդ կանայք։ Դրանք պա-
ռաւ Կատոն աղջկերքն էին։

Դրանցից մէկը չունեցողն առաւ միւսը

*) Տառաւ—Կարաբաղում և շատ գա-
ւառներում ասում են խոնչայ։

**) Բազմա—վառուած մոմերի լոյս, Դա-
րաբաղում են փոխանակ ասելու մոմ
ենք վառում ասում են լիս ենք վառում։

դահիրան և սկսեցին թիֆլիսցու լեզ-
վով սենեակը զրոյցներ։ Պառաւ համար
էլ իւր հարցրի, պառաւը շատ հարց-
մունքներեց ծանծաղացած մի տեսակ
զգուհիքով ասաց. «Ի՜նչ, դուք էլ չի-
գիտի ինչ թահր օքմին իս, վառեց էս
գիտիս, վառեց մէկէլը, դրանք էլ էլի
հիւանդանիւրի համա է, վառ քէֆ անին,
պար դան»։

Քանի մի րոպէից յետոյ էլ զիմեց
մեզ պառաւը հետեւեալ խօսքերով. «Ճիւր
չարէն տանիմ, չնդիւնալ, գնացէք ձիւր
տուն»։ Մենք հեռացանք։ Բարեկամու-
հին ասաց, որ ինչպէս առ հասարակ
կարգն է՝ մեզ չէր կարելի այդքան եր-
կար մնալ։

Մինչև մանկան առողջանալն էլ ոչ
լուսք պիտի անէին, ոչ կար ոչ ուրիշ
սրանց նման գործեր։

Միծաղելիս այն է, որ հիւանդու-
ներս բերելով գոյում են, «աղջիկ պար-
նիք, դէնը կացք, վառ ձիւ վրայ ջուր
չլծալուի» և այդ ասում են աներեղոյթ
հիւանդանիւրին։ Նրեան ծանրանում է
և յուսահատ դրութեան է ենթարկու-
մբ՝ ինչ երբեք չեն դիմում, այլ ուխտ
են դնում, որ եթէ երեսուն լաւանայ
զոյնզոյն կտորներով զարդարած Մազ-
կէվանը կտանեն, կտորները այնտեղ կը
թողնեն, կգան տուն բաղալ կթխեն,
երեսները միշտ քսած հարեաններին կը
բաժանեն։

Վերջապէս քիչ մանուկներ չեն դո-
գնում չնորհիւ այդ անտիրապաշտ պա-
ռաւների Թիֆլիսցիներին «տուտ» կոչելով
նրանք երեք չեն դիմում, եթէ դիմում
էլ են՝ այն էլ այն ժամանակ, երբ հիւան-
դը պատրաստուած է իւր չունը փելու։
Թէ մինչև երբ կարուհիակուի այդ վնա-
սակար սովորութիւնները, այդ նախա-
պաշարունակները՝ մենք չլինեմք, և լու-
ծիլ անգամ չենք կարող այդպիսի մի
խնդիր քանի որ մեր մէջ էլ մեր բու-
սումնականներին օ՝ ձեռքով հրատարակ-
ւում են պէսպէս անտիրապաշտութիւն-
ներով լի գրքեր։

Լամպ

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԿԶՆՈՒԹ գիւղ (Հին Նախիջևանի
գաւառ)։— Մեր ժամանակ, երբ մեր
գիւղի ժողովրդի բարքն ու վարքը
տակալին ապակալութեան չէր, իսկ տո-
վորութիւնները պարզ և մաքուր նա-
հապետական էին, երբ մեր ժողովրդին
կառավարող ծերերը՝ գիւղական մեկը-
նեք պարտաւանալ անձեր էին, և թէ
այդ ժողովրդին լարոյապէս առաջնոր-
դող, նրա հոգևոր պէտքերը կատարող
քահանայը՝ Հայաստանեայց եկեղեցու
կանոնները ճշգրտութեամբ և սրբութեամբ
էին կատարում, մանաւանդ դրանք՝ այդ
քահանայները, չնայելով, որ ըստ մեծի
մասին անուսում էին, այնուամենայնիւ
օրինակելի էին ժողովրդի աչքին, իրենց
պարկեշտ վարքով և անձանքի ժամա-
սիրութեամբը, և մեր ժողովրդի դրու-
թիւնն էլ այդ ժամանակներում նախա-
նելի կարելի էր համարել իւր անդրուր
և խաղաղ կենցեղով, իսկ անարակաց
օգուտն՝ ընդհանուր նշանարանն էր։ Նը-
րանք՝ այդ պատկառելի անձնաւորու-
թիւնները վստահութիւն ունէին զոյն
այդ ժողովրդի հոգևոր և մարմնաւոր
գործերը կառավարելու, նրա պակասու-
թիւնները հոգալու, նրա ցաւերը դար-
մանելու, մի խօսքով նրանք բոլոր գոր-
ծերը վճռելու։ Ի՞նչ կը համարձակուէր
նրանց առաջը մի ձայն ու ծայտուն հա-
նելու, նրանց խօսքն ընդունելութիւն
էր գտնում ինչպէս հարստի, նոյնպէս և
աղքատի սրտի մէջ։ Նրանց խօսքն օ-
րէնքի կատարեալ ոյժ ունէր, որին պար-
տադրեալ հնազանդուած էր եւ հարուս-
տը եւ աղքատը։ Ժողովուրդը միասիրտ,
միաբան և համապայման կատարեալ հա-
մերաշխութեամբ հետևում էր այդ պատ-
կառելի անձերին։ Եւ դրանք եթէ փոքո-
ցում նստած կամ թէ կանգնած էին լի-

նում, շատերը մինչև անգամ չէին համար-
ձակուիլ այդ տեղով անց կենալու. զինի և
օղի խմելը [սօ պոս էր դրանց ներկայու-
թիւնը, բայց ուրիշ ինչ կազմում մի-
այն դառամեալ ծերունիները։ Նրանք ա-
մեն միջոց գործ էին դնում, որ խեղճերի և
տեսակների օգուտը և արդարացի ձայնը
ոտնակուի չլինի, որովհետեւ նրանք ըզ-
գում էին իրենց վրայ դրուած պարտա-
կանութեան էութիւնը, և դրան մեծ նը-
շանակութիւն էին տալիս, և գիտէին,
որ այդ պարտականութիւնների կատա-
րելուցը միայն կատարուի ունի ժողովրդի
առաջադիւրութիւնը կամ բարօրութիւ-
նը, իսկ հակառակ դէպքում՝ նրա յետա-
դիմութիւնը կամ բարոյական անկումը։
Գիւղական մեկընեքը և քահանայները
մեր ժողովրդին իրաւամբ եւ հայր են
հանդիսացել եւ արդարամիտ դատաւոր։
Մինչև այսօր էլ տակալին յիշում է
այդ ծերերից մի քանիսի անունն, որոնց
գործերը ժողովրդի բերանում յեղեղում
է տակալին իրիւ մի սուրբ աւանդու-
թիւն, ինչպէս Մեկը Գիւրազարի, Շահ-
նազարի և Գիւրջի անունները, որոնք մեր
ժողովրդին կառավարել են ինչպէս Պարս-
կաստանում, նոյնպէս այստեղ Վրացու-
թեամբ գաղթականութիւնից յետոյ շատ
երկար տարիներ Գրանց ժամանակ մեր
ժողովրդի գլուխ ինչպէս անդրուր և խաղաղ
էր, ամեն մարդ իւր բանին, իւր գործին
էր, իւր վար ու ցանքին էր, և օտարու-
թեան մէջ մի հոյի անգամ չէր գտնուիլ։
Ինչպէս ասում են դարմանի համար, ո-
րովհետեւ հողը չատ, ջուրն էլ իսօ անպա-
կաս։

Ներկայգործի գլուխն ճոճուցը մի
կողմից, միւս կողմից մահաճակով է հիւ-
լելէն՝ միախառնելով անհոգ հո-
վուի սրնով ձայնի հետ, մի տեսակ ներ-
դաշնակութիւն կազմելով և մարդուս
սիրտը խանդաղատանքով էր լցնում,
ուրախացնում այդ համբարը։ Իսկի էր
լինում նաև ամեն առուտ և երկոյ
զիւրուս եկեղեցու. դաշնակներով մեզմ
զօղանջիւնը, բարկապաշտ և ժամանք
ժողովուրդը սիրով յաճախում էր
Աստուծոյ տունը՝ եկեղեցին։ Ժողովուր-
դը լսելով մեր եկեղեցում տիրացու Սա-
հակի՝ այդ աղկալող ծերունու քաղցրա-
հնչուն և հրաշալի ձայնը, մի տեսակ
զմայման մէջ էր գցում նրան։

Ոչ առաջուայ ծերունիների նման հա-
տատարում և պարտաճանաչ գիւղական
մեկընեք ունիւք, և ոչ էլ ժողովրդի
մէջ համայնական համբարակութիւն ենք
տեսնում։

Այսօր գիւղս զրկուելով ահագին վարե-
լահոցներից, զրկուած է շատ անգամ նաև
իրեն հասանելի ջրից։ Գիւղիս արեւմտեան
կողմից մօտաւորապէս 600—700 խա-
տարակէ տեղ վարելահոյ ուրիշներն են յո-
վըտակել և իրենց համար հատում միւլը
չինի։ Նմանապէս էլ Նիհրամցիք իրենց
սահմանին մօտիկ վարելահոյներն տիրա-
պետել (10—15 խաւարէն տեղ), Հնա-
յելով, որ օրինական կորդով մէ մի դօ-
կումենտ չունեն ձեռներին դրանք, ա-
նու ամենայնիւ մեր ժողովուրդը լուծւ
է Զարբարայի պէս, իսկ արեւելեան և
արեւելահարաւորներն կողմերից՝ «Չայլաղ
և Բալաբաղ» առուակներից զէպի վերը
300—400 խաւ տեղ տարի լանջերը
այս քանի տարիներս արագըլք են
տիրել։ Ի հարկէ տիրելով այդ հո-
ղերին, մի կողմից էլ մեր Նուրբաթի
ջուրն են խլում, այնպէս որ այն րո-
պէս մեր գիւղի աշնանցանների կէս մա-
ւը հազել է ջրուել, այնինչ Արաղը և
Ջէլաբարաւորը ջրից դուրս են եկել։
Գիւղացիները չեն մտածում իրենց հա-
մայրի վրայ։ Ամեն զը իւր էջն է առաջ
բռնում, իւր օգուտն և ջրի վրայ միայն
մտածում։ Խեղճի և տեսնելի ձայնը
լսող չկայ, ընդհակառակն այդպիսինե-
րի զլինին է զալիս շատ անգամ մեր
զօղաբաններին, մեր «բաւթաւներին»
տուր ու զմիտը, բուռնցքի հարուած-
ներով, Նրկապատկութիւնը, կուրը, լամ-
բասալը, մանաւանդ անկերջ հայհո-

յանքը մեր մէջ նորամուտ արհեստ է
դարձել։

(Վերջը միւս անգամ)

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԹԻՒՐԻՔԻԱ. — Թրքական կառավարու-
թիւնը սուլթանի հրամանով միջոցներ է
ձեռք առել Հայաստանի բնակիչներին
ապահովելու համար վերականգնել այն-
տեղ արդարադատութիւնը, որպէս զի
աւելի համապատասխան լինի այնտեղի
քրիստոնեայ ժողովրդի ձգտումներին և
յայտարար Սուլթանի իրազեկ հրամայում
է, որ Հայաստանի այժմեան բոլոր դա-
տարները փոխելն և նրանց սեղը,
որդեալ ժամանակով և անանց վնասե-
լու ծառայութեան օգուտներին, նշանա-
կուին մասնաւորապէս դատարանական
պաշտօններին համար պատրաստուած
պաշտօնական Այժմեան դատարանների
տեղ նշանակուողները վկայագրներ (դիպ-
լոմ) պիտի ունենան։ Կ. Պոլսում ենթադ-
րում են, որ սուլթանի այդ իրազեկ հա-
մարում վրայ լաւ տպաւորութիւն կը գործէ։

ՖԻՆԱՆՍԻԱ. — Իսկուհի, 5-ին կայաց-
ած պատգամաւորների ժողովի նիստում բու-
լանական պատգամաւոր Կրանտէն առա-
ջարկեց ներումն չնորհել գործադու-
նեղութիւնը և այն մարդկանց, որոնց
դատաւարուել է բարձր դատարանը։
Որդարադատութեան միջոցով պա-
տարաններ, որ կառավարութիւնը պատ-
րաստ է նորոգել չնորհելու, բայց հար-
կաւոր է, որ նա իւր ձեռնուրում ունենայ
որոշ առաջարկութիւն, թէ ինչ և ինչ
մարդկանց է ներումն չնորհել։ Որովհե-
տեւ Կրանտէն առաջարկութիւնն անորոշ
է, ուստի կառավարութիւնը կարող չէ
անմիջապէս գործադուր դրան, ինչպէս
այդ առաջարկողն է պահանջում։ Իհեւ-
րէն առաջարկեց, որ ներումն միայն գոր-
ծադուր և զոյնութիւն չնորհուի, որովհետեւ,
նրա կարծիքով այն մարդիկ, որոնց դա-
տաւարուել է բարձր դատարանը, իրենց
մասին դատաւարութիւնից էլ աւելին
արժեն։ Այնուհետեւ պատգամաւորների
ժողովը Կրանտէնի պահանջը, որ իւր ա-
ռաջարկութիւնը չյետաձգուի, ձայնա-
տուութեան ենթարկուեց և 319 ձայնով
ընդգէմ 62-ի մեծութեց։ Հանրապետա-
կան-արմատական Մօրթի նոյն նիստում
արած առաջարկութիւնը, թէ գործա-
դուր են ներումն չնորհուի, միւսուեց
184 ձայնով ընդգէմ 152-ի։ Ներումն
չնորհելու օգուտն աշխատողների փորձա-
մանութեան մէջ էին 103 հանրապե-
տականներից՝ մեծ մասամբ ձախակող-
մեան արմատականներ և ծայրայեղ ձա-
խակողմեաններ, 18 աշակողմեաններ և
31 բուլանականներ։ Մեծ մասը բաղ-
կացած էր 172 հանրապետականներից,
զիւրաւորապէս պատեհականներից և չա-
փառներից, և 12 աշակողմեաններից։
Աշակողմեաններից 136 և ձախակող-
մեաններից 15 անդամ ձայն չուրին։

ԲԵՆԼԻՒԱ. — Բելգիական զորքի գոր-
ծառութեան համար ընդունուած Մաու-
դէրի եղանակով շինուած մանր կալե-
րի հրացանների վրայ պրօֆէսոր Բրուն-
տոնը վորձ արաւ և դրանից ստացած
հետանքների մասին մի բլոշիւր հրա-
տարակեց։ Նրեաց, որ այդ հրացանների
հասցրած վէրքերը ամեն տեսակ հե-
ռաւորութեան վրայ աւելի քիչ վնասա-
րէր են, քան բելգիական առաջուայ
հրացանների հասցրած վէրքերը։ Մօտիկ
տարածութիւնից հրացանի պայթու-
մանը ուժեղ չէ և աւելի քիչ է երե-
ւում։ Արձախելիս՝ փողի ծայրի ծակի
մօտ դրոշմուած փափուկ մասերն անշան
վնասներ են ստանում։ Հեռու տարա-
ժութիւնից արձախելու աւելի ու աւելի
քիչ է՝ վրդուած ոսկորները, Վերքերը
հետաքննել նմանում են դանակով կըտ-

րուած վէրքերին և այդ պատճառով
կարող են չուտով առողջանալ։ Շերտա-
ւոր գնդակները, մասնաւոր եթէ այդ
չերտերը պողպատից են, իրենց ձեռ
շատ քիչ են փոխում։ Այդպիսով մանր
կալերի հրացանները ոչ թէ ամենա-
լաւն, այլ և աւելի խնայող են մարդ-
կանց կենքեր։

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

*** Լօնդօնի լորդ-մէրը և Սիտի կա-
ռավարիչներն որոշել են վերանորոգել
մի շատ վաղուցուայ մոտացուած սովոր-
ութիւն, որով նշանաւոր պաշտօնականե-
րին նոր վարակ էին ընծայում։ Մօ-
տերքս հանդիսաւոր ժողովում ընդունել
են մահուդի այն տեսակները, որոնցից
պէտք է նուէր ուղարկել։ Որոշուած է
ընծայել սև մահուդ լորդ-կանցներին,
արտաքին գործերի և արդարադատու-
թեան միջնորդներին, նոյնպէս և մի
քանի պատգամաւորների։ Քաղաքի տաք
քարտուղարն ստանում է երկու վարդի-
կի մահուդ՝ միւր սև և միւսը կանաչ
մահուդից։ Կրեմլիկին պէտք է իրենք
մահուդ ընծայ ստացողները վճարեն։

*** Եղիսոսը իւր ձայնադիրը գործ
է ամուսն կեանքի առօրեայ երեղծների
վերաբերմամբ ևս։ Դրանցից մինչ է նաև
խօսուած ժամացոյցը։ Այդ ժամացոյցը
բարձր և որոշակի յայտնում է ներկայ
եղողներին ժամը քանիսը լինելը, որին,
ըստ ցանկութեան, կարելի է աւելացնել
ուրիշ խօսակցութիւններ ևս։ Ժամացոյ-
ցի մէջ կայ մի ձայնադիր, որ ժամացու-
ցային մեղեանների հետ է միացած։ Այդ
ձայնադիրը միացած է մի կամ մի քա-
նը հեռախօսի հետ։ Ժամացոյցը գործ է
ածուած նաև որպէս զարթուցիչ, նա
բարձր ձայնով տալիս է քնածի անուր
և պատուիրում է վեր կենալ և այդ
անքան է կրկնում, որ քնած վերջը
պէս զարթնելով հող է տալիս հեռա-
խօսի համապատասխան զգայական
և վերջ ամալ նրան։ Մի այլ հեռախօսի
միջոցով օրը միացած է լինում խոհա-
նոցի հետ, ժամացոյցը որպէս ժամին
խոհարարութեան պատուիրում է խոհա-
նոցում կրակ անել և յիշեցնում է այն
գործերը, որ խոհարարութեան անելու է։
Հաւասարակաւ ժողովներում կամ երե-
կոյթներում ժամացոյցը յարգողաբար
յայտնում է ժամը քանիսը լինելը և հա-
ռախանքներ յիշեցնում է, որ չպէտք է
ունենալ իրենց համբարութիւնն ի չարը
գործածել։ Ամեն մի կէս ժամը ժամացոյցը
բարձրագոյն յայտնում է, «ճառախօսն
արդէն կէս ժամ խօսեց, ուստի պէտք է
որ ուրիշ ճառախօսին տեղ տայ»։ Նրբ
հիւրը երկար ժամանակ է մնում իւր
հիւր գնացած տանը, ժամացոյցը յայտ-
նում է, որ ժամը 11-ից 55 րոպէ անց է,
«հինգ րոպէից յաջորդ օրն է սկսուելու
ժամանակ է տուն դառնալու»։

*** Ալեքիան Պատուի աւանջին ա-
մուսին մարդիկ զը-Կօն վախճանել է։ Նա
նապօղծն III-ի միջոցին գլխաւոր
շտապընայտէր էր և վայելում էր Կօնէին
կայսրուհու հովանաւորութիւնը և որի
չնորհի էլ 1866 թուին ամուսնացաւ։
Պատուի հետ Պատուին հատուցել է մար-
քիզի պարտքերը, իսկ մարքիզը իւր
պատուը թողնելով, ուղեկցում էր Պատ-
ուին Ռուսիայում։ Միացեալ-Նահանգ-
ներում, Բելգիայում և Աւստրիայում
կատարած ճանապարհորդութեան միջո-
ցին Նրբ Պատուին հանդիպեալ տեղոր
Նիլովինին, մարքիզը հրաւարական
ստացաւ, երգչուհուց բաժանուելով, նը-
րանից տարեկան թոշակ էր ստանում։

*** Գերմանական ձկնորսների կա-
րելու չափ լաւ տեսակի ձուկ մատա-
կարարեալ համար՝ ձուկը որսալուն
պէս

